

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2022 / 04 / ... / 17 MEI 2022**

Inzake De Heer ..., wonende ... te ..., bijgestaan door mevrouw ... en ... ,
advocaten te..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS, SCHOLENGROEP ... met
maatschappelijke zetel te ..., ..., vertegenwoordigd door de heer ...,
algemeen directeur, bijgestaan door advocaat ..., advocaat te ..., ..., alwaar
keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief d.d. 14 maart 2022 heeft advocaat ... namens de
heer ... beroep ingesteld tegen de beslissing van 16 februari 2022 van de Raad van
Bestuur van de Scholengroep ... waarbij de heer ... de tuchtstraf “schorsing gedurende
drie maanden” wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer ... is vast benoemd opvoeder in het GO! -internaat ... te

In oktober 2019 wordt tegen ... aangifte gedaan van strafrechtelijke inbreuken
gepleegd tegenover leerlingen in het internaat.

Op 27 januari 2020 beslist de raad van bestuur van de scholengroep op grond van de gegevens die hem op dat ogenblik bekend zijn, de verzoeker preventief te schorsen en een tuchtonderzoek tegen hem te voeren. Hij voegt daaraan toe dat hij, voor wat de grond van de zaak betreft, de resultaten van het gerechtelijk onderzoek afwacht.

De zaak wordt strafrechtelijk behandeld, eerst door de correctionele rechtbank te Gent (vonnis 27 januari 2021) en vervolgens door het Hof van beroep te Gent (arrest 23 november 2021). De heer ... is de feiten waarvan hij beschuldigd werd, altijd blijven ontkennen.

Op 23 november 2021 spreekt het Hof van beroep te Gent de heer ... vrij voor de betichting van enerzijds aanranding van de eerbaarheid, zonder geweld, van een kind beneden de leeftijd van 16 jaar met verzwarende omstandigheden en anderzijds het opwekken van ontucht, bederf of prostitutie bij minderjarigen boven de leeftijd van 14 respectievelijk 16 jaar. Het Hof overweegt wel (overweging 2.3.3.) dat er voor hem “geen redelijke twijfel over bestaat dat (de heer ...) tijdens de geïncrimineerde periode -en dus in de periode dat de burgerlijke partij als minderjarige in het internaat ... verbleef- wel degelijk een intieme of seksuele spanning tot stand bracht en in stand hield met de burgerlijke partij”, hetgeen verderop in het arrest (punt 2.3.5., derde alinea) wordt omschreven als “het creëren en in stand houden van een intieme en seksueel geladen spanning met de burgerlijke partij tijdens de geïncrimineerde periode als gevolg van een aanhoudende flirterige en flatterende toenadering zijnentwege”.

Op 13 december 2021 bespreekt de raad van bestuur het arrest van het Hof van beroep. Hij beslist om de verzoeker uit te nodigen voor een verhoor in het kader van de tuchtmaatregel van het ontslag, gesteund op twee tenlasteleggingen:

- Het tussen 6 november 2010 en 6 november 2012 ten aanzien van interne ... creëren en in stand houden van een intieme en seksueel geladen spanning door uw aanhoudend flirterig en flatterende toenadering, zoals blijkt uit de gerechtelijke verklaring van ... zelf, die kracht bijgezet wordt door die van getuigen ... en ... en die ook blijkt uit de berichten die u naar ... stuurde via sociale media of sms; berichten die een allesbehalve professionele insteek hebben (“dikke knuffel en kus”, “i miss you”, “je bent een knappe griet”, “je

bent super knap”, “schatteken”, “ik smelt, je bent een schatje”, “en dan die sexy buik, nu nog da kontje”) en die in een expliciete gezagsverhouding tussen opvoeder en intern ongepast en onbetamelijk zijn;

- Het op niet nader omschreven tijdstippen geven van een “speelse tik op het (geklede) achterwerk” van ... op het moment dat deze als interne van internaat ... onder uw toezicht stond.”

Na de verzoeker in zijn verweer en een aantal getuigenissen gehoord te hebben, beslist de raad van bestuur op 16 februari 2022

- Dat de tweede tenlastelegging niet echt bewezen wordt en dat de verzoeker op dat vlak het voordeel van de twijfel geniet;
- Dat de eerste tenlastelegging qua tijdstip en qua inbreuk als volgt gewijzigd wordt: “Het tussen 6 november 2010 en juni 2013 ten aanzien van interne ... creëren en in stand houden van een intieme en seksueel geladen spanning door zijn aanhoudend flirterig en flatterende toenadering, zoals blijkt uit de gerechtelijke verklaring van ... zelf, die kracht bijgezet wordt door die van getuigen ... en ... en die ook blijkt uit de berichten die hij naar ... stuurde via sociale media en die een allesbehalve professionele insteek hebben (“ik heb uw briefje gevonden. Het mag wel iets persoonlijkers hoor”, “je moet blijven sturen”, “dag meid en tot dinsdag”, “X” op 14 januari 2012; “Slaapwel XXX” op 15 juni 2012; “Ik ook u X” op 15 juli 2012, in een reactie op “Wess, ik mis jou!”, “dikke knuffel en kus, ook al mag dat niet” op 13 april 2013) of uit de berichten die ... naar hem stuurde (waarbij ze hem bijvoorbeeld aansprak met “liefste”, “Wesje” o “lieverd” en “allerliefste Wes” of schreef “kheb kik u wel vr dood gemist he” zonder reactie van de heer ... daarop en die ineen expliciete gezagsverhouding tussen opvoeder en intern ongepast en onbetamelijk zijn”.
- Dat hem de tuchtmaatregel van de schorsing gedurende drie maanden wordt opgelegd.

Dit is de beroepen beslissing. Zij is op 23 februari 2022 aan de verzoeker meegedeeld.

2. **Het procedureverloop**

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 25 maart 2022 het administratief dossier en bij aangetekend schrijven van 29 april 2022 het verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 17 maart 2022 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

De raadvrouw van de verzoeker heeft op 16 maart 2022 een pleitnota aan de Kamer van beroep bezorgd. Het betreft een niet in de procedureregeling voorzien stuk, dat derhalve niet als een echt processtuk in de debatten betrokken wordt.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De verzoeker voert in een eerste middel de schending van de redelijke termijn-eis aan. Hij betoogt dat de verwerende partij “reeds sinds (de) burgerlijke partijstelling (van ...) op de terechtzitting d.d. 9 december 2020” kennis had van de feiten waarvan hij door ... beschuldigd werd, terwijl zij pas na de mededeling van het arrest van het hof van beroep besliste dat zijn houding een tuchtrechtelijke inbreuk vormde; hij betoogt dat, zelfs wanneer er een strafrechtelijke vervolging gebeurt, het bestuur niet mag blijven stilzitten maar zelf een administratief onderzoek moet voeren om mogelijke tuchtfeiten te bewijzen en te vervolgen. Aangezien het bestuur zich te dezen klaarblijkelijk en uitsluitend steunt op het messenger-verkeer uit het strafdossier en die berichten op 15 december 2020 door ...

bij het dossier werden gevoegd, staat vast dat de raad van bestuur ongeveer een jaar heeft getalmd met het inleiden van de tuchtzaak.

4.2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker ten onrechte verwijst naar het door ... neergelegde document, aangezien hij in de tuchtprocedure “niet enkel de tuchtfeiten betwist, maar ook de bewijswaarde van de door het slachtoffer overgemaakte stukken”. De raad van bestuur heeft gesteund op het arrest van het hof van beroep en op door het Hof als bewijskrachtig aangemerkte gegevens uit het strafdossier. De verzoeker kon op basis van de gegevens die hem voor de oproeping voor het tuchtverhoor bekend waren onmogelijk besluiten dat hem geen tuchtsanctie zou worden opgelegd, zeker nu hij alle bezwarende elementen tegen hem altijd betwist heeft. Blijft tenslotte het reglementair gegeven dat de tuchtoverheid in geval van een strafrechtelijke vervolging de tuchtzaak mag uitstellen en dat de redelijke termijn-eis een norm is die ‘slechts aanvullend werkt’ en geen afbreuk kan doen aan de termijnen waarin de reglementen voorzien.

4.3.1. De redelijke termijn-eis is een ongeschreven norm van behoorlijk bestuur, die in tuchtzaken een bestuur ertoe verplicht om, zodra zij een voldoende nauwkeurige kennis heeft van feiten die een tuchtrechtelijk optreden kunnen verantwoorden, de aangelegenheid binnen een redelijke termijn, d.i. zonderodeloos tijdverlies, af te handelen.

4.3.2. Aangezien de verzoeker de aanklachten die eind 2019 bij de directie bekend werden formeel ontkende, ze steeds is blijven ontkennen, en er een strafrechtelijk onderzoek tegen hem liep, terwijl uit geen gegeven blijkt dat het bestuur met een eigen onderzoek de zaak vlugger had kunnen finaliseren, kan aan de verwerende partij niet verweten worden dat zij het instellen van een tuchtprocedure uitgesteld heeft tot na de kennisneming van het arrest van het Hof van beroep.

4.3.3. De omstandigheid dat het stuk, waarop de verwerende partij zich thans wezenlijk steunt om de tenlastelegging voor bewezen te houden (de messenger-berichten tussen de verzoeker en ...) in december 2020 in het strafdossier was neergelegd, kan niet gezien worden als een voldoende kennisneming van de feiten

die aan de tenlastelegging ten grondslag liggen. Er bestond immers toentertijd nog helemaal geen duidelijkheid over de tenlastelegging, niet in de strafzaak en dus zeker niet in de tuchtzaak. Die duidelijkheid is er pas gekomen wanneer het bestuur in het arrest van het Hof van beroep kon lezen dat er geen voldoende grond was om de verzoeker strafrechtelijk te veroordelen maar dat het Hof wel de mening toegedaan was dat de verzoeker, blijkens de messenger-berichten, wel blijk had gegeven van het creëren van een intieme of seksuele spanning.

4.3.4. Het bestuur heeft, nadat de strafprocedure beëindigd was, op korte termijn standpunt ingenomen, de tuchtvervolgning op gang gebracht en afgehandeld zonder daarbij op enig punt onredelijk lang te talmen. Het middel is niet gegrond.

4.4. In een tweede middel betwist de verzoeker de bewijswaarde van het stuk waarop het bestuur zich hoofdzakelijk heeft gesteund om de tuchtvordering tegen hem te voeren, te weten de messenger-berichten die ... aan de strafrechter en nadien aan de verwerende partij heeft voorgelegd. Hij stelt dat het om een eenzijdig opgesteld document gaat waarvan zij de waarachtigheid niet kan nagaan en dat het exemplaar dat in het strafdossier neergelegd werd in ieder geval vals is omdat er geen data op vermeld zijn. In het kader van de tuchtprocedure heeft de raad van bestuur gevraagd om het origineel van de berichten voor te leggen en dit document bevat dan wel tijdsaanduidingen, wat aantoonde dat de berichten “bewerkt” zijn en dus niet als bewijs kunnen dienen. Het ontzeggen van bewijswaarde aan het overgelegd stuk wordt ook hierdoor gerechtvaardigd dat de berichten tegengesproken worden door de afgelegde getuigenverklaringen, waaruit blijkt dat de verzoeker zich steeds correct en toegankelijk opstelde.

4.5. De verwerende partij antwoordt dat het arrest van het Hof van beroep en de daarin gemaakte overwegingen een deugdelijk bewijs van de tenlastelegging vormen. Zij verwijst voorts naar het aan de tuchtverheid overgelegd stuk en houdt voor dat uit niets blijkt dat dit stuk zou vervalst zijn, minstens heeft de verzoeker zich niet navenant gedragen door een strafrechtelijke klacht in te dienen. Kan de verzoeker geen bewijs leveren van zijn stelling, dan ligt dat aan hemzelf doordat hij de gesprekken uit zijn berichten verwijderd heeft.

4.6.1. In de mate dat de verwerende partij voorhoudt dat het bewijs van de feiten volgt uit de overwegingen in het arrest van het hof van beroep, kan zij niet bijgevalen worden: aan de desbetreffende overwegingen uit het arrest (overwegingen 2.3.3. en de daarbij aansluitende overweging in 2.3.5) kleeft geen gezag van gewijsde aangezien zij niet noodzakelijk waren om tot de uitspraak (vrijspraak voor de strafrechtelijke kwalificaties) te komen. Dit betekent dat het bestuur in het kader van de tuchtzaak zelf de bewijswaarde van de voorgelegde stukken moet beoordelen.

4.6.2. Te dezen heeft de raad van bestuur ‘de originele communicatie’ van de messenger-berichten opgevraagd en zich in wezen daarop gesteund voor het bewijs van de tuchtfeiten. In de mate dat verzoeker stelt dat dit bewijs wegens valsheid buiten de zaak gehouden moet worden, weze opgemerkt dat hij ter zake geen gerechtelijke stappen gezet heeft en zich enkel steunt op de discordantie met het stuk dat in de strafprocedure werd neergelegd.

4.6.3. De Kamer van beroep onderschrijft ten volle de redenering die de raad van bestuur dienaangaande heeft aangenomen (pag. 43 - 44) om de bewijswaarde van het bij hem neergelegd stuk te aanvaarden. Het middel is niet gegrond.

4.7. De raad van bestuur heeft geoordeeld dat een schorsing voor drie maanden de gepaste straf is voor de bewezen tuchtinbreuk. Met de raad van bestuur tilt de Kamer van beroep zwaar aan het volstrekt onprofessioneel gedrag dat de verzoeker tentoon gespreid heeft. De omstandigheid dat de feiten van lang geleden dagtekenen en dat zij zich sindsdien niet meer herhaald blijken te hebben waren voor de raad van bestuur een reden om het voorgesteld ontslag te milderen, hetgeen een redelijke en juridisch verantwoorde opstelling is. En omdat de verzoeker, ook nu in de procedure voor de Kamer van beroep, geen enkele blijk van schuldinzicht vertoont, bevestigt de Kamer de beslissing om de verzoeker voor drie maanden te schorsen, in de hoop dat dit voor hem een aansporing is om zich tegenover de jongeren die hij onder zijn hoede krijgt, verantwoordelijk en correct te gedragen.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de
evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals
gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen
en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en
plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het
gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op
10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 17 mei 2022;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtstraf bevestigd wordt: met
unanimiteit voor;

Enig artikel

De beslissing van 16 februari 2022 van de raad van bestuur van de Scholengroep ...,
waarbij de heer ... de tuchtstraf “schorsing gedurende drie maanden” wordt
opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 17 mei 2022.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouwen P. DE VIS en N. DE CALUWE en de heer G. VAN PASSEL,
vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren A. VANDROMME en G. ACHTEN, vertegenwoordigers van de
vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, mevrouw P. DE
VIS niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en
voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A.VANDENDRIESSCHE